

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce **Z. H.**, zastoupeného Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalované **Vězeňské službě České republiky**, Věznici Kuřim, se sídlem Blanenská 1191, Kuřim, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2014, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2014, čj. VS 28/253/001/2014-33/OVT/351 o uložení kázeňského trestu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2014, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2014, čj. VS 28/253/001/2014-33/OVT/351 o uložení kázeňského trestu **se zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Odměna zástupce žalobce Mgr. Bc. Ivo Nejezchleba, advokáta se sídlem Joštova 4, Brno, se určuje částkou ve výši 12 342 Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se včas podanou žalobou domáhal vydání rozsudku, kterým by soud zrušil rozhodnutí žalované, vydané na základě pověření k výkonu kázeňské pravomoci (Nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 70 o kázeňském řízení u obviněných, odsouzených a chovanců) speciálním pedagogem Mgr. R. A. dne 19. 6. 2014, bez uvedení spisové značky nebo čísla jednacího, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 11. 6. 2014 čj. VS 28/253/001/2014-33/OVT/351, které vydal vychovatel I. O.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Žalobce ve včas podané žalobě žádal o zrušení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Namítl, že přestupku se měl dopustit pouze dle nstrm. K. B., který svá tvrzení nedoložil žádným jiným důkazem, teprve po podání stížnosti byl doplněn záznam mjr. Ing. Č., vedoucího oddělení vězeňské stráže. Zároveň žalobce požádal o ustanovení advokáta, a to s ohledem na nedostatek finančních prostředků.

[3] Advokát ustanovený soudem následně žalobu doplnil. Uvedl, že nstrm. K. B. dne 23. 5. 2014 sdělil žalobci, že se postará, aby byl žalobce vyřazen ze zaměstnání. V den, kdy se měl žalobce dopustit kázeňského přestupku, mu nstrm. K. B. v průběhu přestávky roztrhal noviny. Aby se žalobce vyhnul dalšímu konfliktu, přemístil se do vedlejší haly. Nstrm. K. B. ho však následoval, chtěl vyvolat hádku. Dle žalobce bylo jeho jednání účelové.

[4] V rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 11. 6. 2014 je uvedeno, že žalobce byl dne 30. 5. 2014 prokazatelně poučen o povinnostech a zákazech v rámci pracoviště, přičemž mezi základní povinnosti patří ohlásit zaměstnanci Vězeňské služby nebo určenému zaměstnanci organizace vzdálení z vymezeného prostoru na pracovišti. Vzhledem k tomu, že k tomuto poučení došlo až tři dny po incidentu, nelze žalobci vytýkat, že se na pracovišti pohyboval tak, jak činil po celou dobu svého zaměstnání, když dříve na toto jednání nebyl nikým upozorněn ani nebyl nijak trestán. Nebylo tedy ani prokázáno, že by se žalobce dopustil zaviněně uvedeného jednání, činil tak nevědomě.

[5] Žalobce dále namítl, že ani ve služebním záznamu, který byl použit jako důkazní prostředek až při rozhodnutí o stížnosti žalobce, nebylo použito svědeckých výpovědí ostatních zaměstnanců, kteří při incidentu 27. 4. 2014 byli přítomni. Je použita pouze výpověď, nstrm. B. a mjr. Ing. Č., který ale u konfliktu nebyl přítomen. Navrhl dokazování výsledkem zaměstnanců věznice. Mistra výroby pana J. V. a Ing. F. J.

III. Vyjádření žalovaného

[6] Žalovaný ve vyjádření k věci uvedl, že se žalobce neměl pohybovat svévolně po věznici, ale pouze ve výrobní hale. Pokud žalobce hovoří o absenci svědeckých výpovědí, měl možnost navrhopvat na podporu svých tvrzení provedení dalších důkazů v průběhu kázeňského řízení, neboť se s příslušnými podklady měl možnost seznámit a vyjádřit se

k nim. Provedení dalších důkazů nenavrhoval. Pokud žalobce poukazuje na to, že byl o svých povinnostech poučen až 30. 5. 2014, jednalo se o opakované proškolení, preventivní opatření v souvislosti s kázeňským přestupkem žalobce.

[7] Není pochybení, že při rozhodování o stížnosti byl uveden i služební záznam, který při rozhodnutí o uložení kázeňského trestu uveden nebyl. Byl součástí spisového materiálu. Žalobce ve své stížnosti neuvedl, v čem spatřuje konkrétní pochybení správního orgánu, nenavrhoval ani žádné důkazy, pouze uvedl, že se jedná o tvrzení pana B., které nelze ověřit.

[8] Dále žalovaný konstatoval, že v kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznici v reálném čase. Proto na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu. Přesto však napadené rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsahuje dostatečnou specifikaci rozhodujícího orgánu i odsouzeného, výrokovou část, popis skutku, závěr o porušení konkrétní právní normy vymezené skutkem, poučení o opravném prostředku, datum a podpis. Také z rozhodnutí o stížnosti je zřejmé, kdo, kdy, proč a jakým způsobem rozhodl.

IV. Replika žalobce

[9] Žalobce zdůraznil, že nemá právnické vzdělání a v době rozhodování o kázeňském trestu nebyl zastoupen, proto důkazní návrhy učinil až po konzultaci s právním zástupcem. Nadto nepředpokládal, že by mu mohl být kázeňský trest uložen pouze na základě rozdílných vyjádření žalobce a zaměstnance žalovaného.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce byl dne 30. 5. 2014 opakovaně poučen o pohybu na pracovišti, přičemž šlo o preventivní opatření v souvislosti s přestupkem žalobce. Z vyjádření žalovaného ani z jiných podkladů však není patrné, kdy byl žalobce o pohybu na pracovišti před dnem, kdy se kázeňského přestupku měl dopustit, poučen.

V. Vyjádření žalovaného k replice žalobce

[11] Žalovaný konstatoval, že na pracovišti provozovny hospodářské činnosti probíhá každý měsíc výrobní porada, a to i za účasti pracovních zařazených odsouzených a zaměstnanců výkonu trestu odnětí svobody. Žalovaný doložil zápis z této porady.

VI. Posouzení věci krajským soudem

[12] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí inspektorátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

[13] Při posuzování žaloby vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

[14] Jak soud zjistil ze správního spisu, nstrm. K. B. sepsal dne 29. 5. 2014 „Záznam o kázeňském přestupku odsouzeného“, ve kterém mimo jiné odvedl, že dne 27. 5. 2014 v čase 11.00-11.30 střídal příslušníka na stanovišti 1 ve výrobní hale a zjistil při obchůzce, že se odsouzený Z. H. pohybuje na pracovišti Carclo, kam nemá povolen přístup. Prikázal mu, aby toto pracoviště opustil. Odsouzený na to reagoval slovy „Drž hubu, hňupe“. Jako důkaz v tomto záznamu označil služební záznam ze dne 29. 5. 2014. V tomto záznamu je mimo již výše popsané skutečnosti uvedeno, že nstrm. K. B. o události v 13,15 informoval vedoucího oddělení Vězeňské stráže mjr. B. Č., se kterým následně odešli do výrobní haly za odsouzeným H. Při rozhovoru byl ods. H. arogantní, pohrdavý, konverzaci ukončil slovy „jdi do prdele“.

[15] Dále je součástí spisu služební záznam ze dne 30. května 2014, sepsaný vrchním komisařem mjr. B. Č., ve kterém je opět shodně popsán průběh incidentu s tím, že se jednalo o sdělení nstrm. K. B. Dále mjr. B. Č. uvedl, že po informaci o incidentu šel s nstrm. B. za odsouzeným H., požadoval vysvětlení jednání. Ten na dotazy sdělil, že byl pouze na svém pracovišti, na jiném se nepohyboval, tvrdil, že nikoho neurážel, následně se opravil s tím, že se přítomnému příslušníkovi omluvil. Když bylo odsouzenému sděleno, že jeho nevhodné chování bude předmětem kázeňského řízení a pravděpodobně bude vyřazen z pracoviště, reagoval slovy „běž do prdele, já tady nikdy neskončím“. Odsouzený se choval arogantně a pohrdavě.

[16] V záznamu o podání vysvětlení ze dne 29. 5. 2014, sepsaném nstrm. K. B., žalobce Z. H. na dotazy uvedl, že neřekl „„Drž hubu, hňupe“, na cizím pracovišti byl proto, že se šel zeptat na součástky, šel tam proto, že neměl co dělat, domnívá se, že po pracovišti je oprávněn se pohybovat sám, bez pokynu či souhlasu nějakého zaměstnance, protože doposud se tam volně pohyboval.

[17] K předmětnému incidentu podal žalobce vlastnoručně psané vysvětlení ze dne 30. 5. 2014. Mimo jiné zde popsal své zdravotní potíže, které mají vliv na jeho chování i chování okolí, žalobce je neustále ve střehu, často dochází k nedorozumění, často se pouští do zbytečných diskuzí nepříslušících jeho postavení. Na jeho psychiku má vliv i úmrtí otce před měsícem. Předmětný incident byl pokračováním konfliktu s nstrm. B. ze dne 23. 5. 2014 na skladové rampě, kdy mu nstrm. B. řekl, že se postará o jeho vyřazení ze zaměstnání. V den předmětného incidentu 27. 5. 2014 nstrm. B. v 11.30 přišel k pracovnímu stolu žalobce, kde si žalobce četl noviny, protože měl přestávku. Noviny mu vytrhl z ruky a potřhal. Poté žalobce odešel za nadřízeným do vedlejší haly kvůli dodávce materiálu, kde se opět střetl s nstrm. B., který mu řekl „praskej na své místo“. Žalobce se mu před panem V. omluvil, i když k incidentu nezavdal příčinu. Před koncem směny za ním přišel nstrm. B. s mjr. B. Č. a pod různými hrozbami požadovali, aby sám požádal o vyřazení z pracoviště, což odmítl.

[18] Následovalo Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 11. 6. 2014 čj. VS 28/253/001/2014-33/OVT/351.

[19] Tímto rozhodnutím o uložení kázeňského trestu byl žalobci podle ust. § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o výkonu trestu odnětí svobody), uložen kázeňský trest, a to umístění do uzavřeného oddělení na dobu 3 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkonů programu zacházení. Podle §46 odst. 4 byl trest uložen v podmíněné formě na dobu 6 měsíců.

[20] V popisu skutku je uvedeno, že žalobce byl dne 27. 5. 2014 v čase od 11,30 do 12,00 přistižen příslušníkem konajícím službu, asistentem nstrm. K. B., že se nacházel na pracovišti, kam nemá povolen přístup. Když mu bylo přikázáno, aby toto pracoviště opustil, reagoval slovy: „Drž hubu, hňupe“.

[21] Tím došlo k porušení §53 odst. 1 vyhl. č. 345/1999 Sb., řádu o výkonu trestu odnětí svobody, podle kterého se v prostorách věznice odsouzení pohybují organizovaně pod dohledem zaměstnance Vězeňské služby a § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, dle kterého mezi základní povinnosti odsouzených patří i dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku.

[22] V odůvodnění rozhodnutí je dále konstatováno, že jako hlavní důkazní prostředek slouží zjištění navrhovatele – asistenta nstrm. K. B. a částečně i doznání odsouzeného, který se v záznamu o podání vysvětlení k svévolnému pohybu ve věznici přiznal. Jeho vyjádření, že se po cizím pracovišti pohybovat smí, protože to dosud činil, je irelevantní. Navíc byl odsouzený prokazatelně dne 30. 5. 2014 poučen o povinnostech a zákazech v rámci pracoviště, a to rovněž o tom, že mezi základní povinnosti patří ohlásit zaměstnanci Vězeňské služby nebo určenému zaměstnanci organizace vzdálení z vymezeného prostoru na pracovišti.

[23] Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce stížnost. Uvedl zde, že ve věci jde o tvrzení pana B. proti jeho tvrzení a ani jedno nelze ověřit. O stížnosti bylo rozhodnuto v záhlaví uvedeným rozhodnutím. Stížnost byla zamítnuta s tím, že spáchání kázeňského přestupku odsouzeným Z. H. je prokázáno. Dle odůvodnění se napadené rozhodnutí sice opírá o výpověď nstrm. K. B., nevhodné chování odsouzeného je doloženo i služebním záznamem sepsaným vedoucím oddělení vězeňské stráže ve Věznici Kuřim. Výpovědi příslušníků vězeňské stráže jsou považovány za věrohodné. Odsouzený nepopírá pohyb mimo určené pracoviště, přičemž při zařazování do zaměstnání byl prokazatelně poučen o zákazu pohybu mimo stanovené pracoviště (založeno ve spisu).

[24] Podle § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody na řízení podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád. Pravidla pro ukládání kázeňských trestů jsou upravena v § 47 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, pravidla o řízení o kázeňských trestech jsou upravena v § 56 a násl. řádu výkonu trestu odnětí svobody.

[25] Soud konstatuje, že podle ust. § 177 odst. 1 správního řádu „základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.“

[26] Soud připomíná, že v § 2 odst. 4 správního řádu je zakotvena rovněž povinnost správního orgánu dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu. V § 3 je pak zakotvena povinnost zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[27] Soud je toho názoru, že v předmětném řízení nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce již ve stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a následně i v žalobě poukazoval na to, že ve věci bylo vycházeno výlučně z tvrzení nstrm. K. B., který měl být objektem nevhodného chování žalobce a zároveň zjistil

přítomnost žalobce na pracovišti, kam žalobce neměl mít přístup. Pokud je v napadeném rozhodnutí odkazováno na služební záznam sepsaný mjr. B. Č., je z něho zcela zřejmé, že tento nebyl přítomen při konfliktu mezi žalobcem a nstrm. K. B., pokud konflikt popisoval, vycházel z údajů sdělených nstrm. K. B. Skutečnosti uvedené ve služebním záznamu mjr. B. Č. osvědčují chování žalobce, kterému byl mjr. B. Č. osobně přítomen, toto chování však nebylo předmětem řízení.

[28] Ze záznamu o podání vysvětlení ze dne 29. 5. 2014 a z vysvětlení ze dne 30. 5. 2014 vlastnoručně psaného žalobcem je zřejmé, že žalobce incident popisuje zčásti jiným způsobem, než nstrm. K. B. Bylo tedy na místě, aby bylo k věci provedeno další dokazování, nejlépe vyslechnuta další osoba. Z vysvětlení žalobce ze dne 30. 5. je zřejmé, že minimálně části komunikace mezi žalobcem a než nstrm. K. B. byl přítomen pan V. Je sice pravdou, že žalobce v průběhu správního řízení výslovně nenavrhoval výslech svědků, na rozdílnost tvrzení svých a nstrm. K. B. však poukazoval a zmínil přítomnost pana V. Za těchto okolností nelze konstatovat, že správní orgány splnily svou povinnost zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[29] V rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 11. 6. 2014 čj. VS 28/253/001/2014-33/OVT/351 je konstatováno, že vyjádření žalobce ve věci lze považovat za účelové a výpověď zaměstnance věznice v tomto případě za věrohodnější a stěžejní důkazní prostředek. Soud je toho názoru, že v předmětné věci vzhledem k okolnostem případu bylo na místě opatřit další důkazy. Pro ilustraci soud cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, čj. 1 As 97/2011-52, dostupného na www.nssoud.cz, byť zde bylo předmětem řízení o přestupku: „*správní orgány mají v řízení o přestupcích povinnost postupovat tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu z roku 2004). Přitom platí, že důkaz svědectvím policistů má sice obecně vysokou vypovídací hodnotu, jeho existence však neznamená, že by správní orgány měly zcela rezignovat na shromažďování jakýchkoliv dalších důkazů, jejichž provedení se s ohledem na konkrétní okolnosti dané věci jeví být vhodné a které si mohou při vynaložení přiměřeného úsilí obstarat.*“

[30] Žalovaný ve vyjádření k žalobě použil zčásti argumentaci uvedenou v usnesení Ústavního soudu ze dne 21.10.2008, sp. zn. I.ÚS 1785/08, že „*na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase.*“

[31] Soud si je vědom specifčnosti rozhodování i řízení o kázeňských trestech ve výkonu trestu odnětí svobody. Nelze však připustit, aby skutkový stav věci nebyl důkladně zjištěn.

[32] Dále žalobce namítal, že v řízení nebylo prokázáno, že by se v předmětné věci kázeňského přestupku dopustil zaviněně. Podle § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody „*Kázeňským přestupkem je zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.*“

[33] Jak je již výše uvedeno, žalobce se měl jednak dopustit porušení ustanovení §28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, tím, že vůči zaměstnanci vězeňské služby tykal a mluvil vulgárně, jednak porušení §53 odst. řádu výkonu trestu odnětí svobody, dle podle kterého se v prostorách věznice odsouzení pohybují organizovaně pod dohledem

zaměstnance Vězeňské služby, neboť se pohyboval na pracovišti, kde neměl přístup. Žalobce v průběhu celého řízení konzistentně tvrdil, že si nebyl vědom, že by se nesměl pohybovat po pracovišti, tak jak to dělal i 27. 5. 2014. Potvrdil, že byl na cizím pracovišti, uvedl, že se domnívá, že se takto pohybovat mohl, doposud se takto pohyboval. Pokud je v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu uvedeno, že se žalobce přiznal ke „svévolnému“ pohybu po věznici, neodpovídá to vyjádření žalobce. Vyjádření žalobce lze interpretovat pouze tak, že se domníval, že se takto pohybovat může.

[34] V rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 11. 6. 2014 je uvedeno, že žalobce byl dne 30. 5. 2014 prokazatelně poučen o povinnostech a zákazech v rámci pracoviště, tedy i o tom, co má učinit v případě vzdálení se z pracoviště. I žalovaný v uvedené souvislosti v napadeném rozsudku argumentoval tím, že žalobce byl prokazatelně poučen o zákazu pohybu mimo stanovené pracoviště, což je založeno ve spisu, rozhodnutí neobsahuje bližší identifikaci tohoto poučení. Soud k uvedenému konstatuje, že ve správním spise, který mu byl postoupen, žádné takové poučení není obsaženo.

[35] Je zřejmé, že uvedené poučení je irelevantní, neboť následovalo až po předmětném incidentu. Nemůže tedy prokázat, že žalobce se byl vědom, jak má postupovat v případě vzdálení z pracoviště. Pokud žalovaný ve svém vyjádření uváděl, že žalobce byl o těchto svých povinnostech poučen již dříve, takové poučení není ani součástí správního spisu, ani není zmiňováno v žádném rozhodnutí v předmětné věci. Pokud žalovaný soudu zaslal kopii zápisu z výrobní porady na pracovišti PHSK, hala B14 za měsíc březen 2014, ze dne 31. 3. 2014, kde je mimo jiné uvedeno, že nadále platí zákaz návštěv mezi halami „b“ a „c“ a zákaz platí také pro návštěvníky pracovníků firem ASTV a CABLE A.T., nelze k němu přihlídnout, neboť nebylo podkladem žádného z rozhodnutí v předmětné věci a soud vychází ze skutkového a právního stavu, daného v době rozhodování správního orgánu.

[36] Jak vyplývá z ustanovení § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, porušení povinnosti musí být vždy zaviněné. V předmětné věci však nebylo prokázáno, že si žalobce jakkoliv byl vědom, že se nemůže pohybovat v rámci pracoviště tak, jak to činil dne 27. 5. 2014.

[37] V dalším řízení bude nezbytné ve věci doplnit dokazování výsledkem svědků, kteří byli přítomni předmětnému incidentu. Bude také prokázat, kdy a jakým způsobem byl žalobce před předmětným incidentem poučen o pravidlech pohybu v rámci pracoviště, za účelem posouzení, zda se jednalo o zaviněné porušení povinností.

VII. Závěr a náklady řízení

[38] Vzhledem k uvedenému soud posoudil žalobu jako důvodnou a napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil bez jednání (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.). Současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je žalovaný dle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán.

[39] Úspěšný žalobce má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci však žádné náklady řízení nevznikly, od placení soudního poplatku byl osvobozen.

[40] Krajský soud ustanovil usnesením ze dne 3. 10. 2014, č. j. 31 A 38/2014 – 30, zástupcem žalobce Mgr. Bc. Ivo Nejezchleba, advokáta, a v takovém případě platí jeho odměnu včetně hotových výdajů stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náleží ustanovenému zástupci žalobce odměna za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu – písemné podání ve věci samé (příprava a převzetí zastoupení včetně první porady s klientem, doplnění žaloby a replika k vyjádření žalovaného), za každý úkon ve výši 3100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Náhrada hotových výdajů činí za každý učiněný úkon podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč. Celkem tedy činí odměna a náhrada hotových výdajů 10 200 Kč. Protože ustanovený zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho odměna o částku 2 142 Kč, kterou je povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Celková výše odměny proto činí 12 342 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. srpna 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu